14e JAARGANG CURAÇAO DEN 8n MEI 1897. N° 697

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali tur dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sò fl. 0,20.
Un anuncio di 1 tè 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Curaçao, 7 Mei.

Zonder den godsdienst, niets!

—o—

Een staatsman, Casimir Périer, minister van Louis Philippe, voelde zijn einde naderen. In het licht, dat de naderende eeuwigheid dikwijls brengt, wanneer den mensch alles ontvalt en meer dan ooit de ijdelheid der aardsche dingen wordt ingezien, aanschouwde hij geheel zijn leven, en de afdwalingen daarvan in de bitterheid zijns harten beweenend, riep hij uit: "De godsdienst, ziedaar, wat eigenlijk waarde heeft, ziedaar, wat alleen goed is op aarde! 't Is een groot ongeluk, dat men den godsdienst heeft vergeten; men weet niet, wat men verloren heeft. Toen, zich plotseling wendend tot den geneesheer, die hem bijstond, zeide hij: "Hoe denkt gij er over, jonge man? Heb ik geen gelijk? Voelt gij dat, zooals ik het nu gevoel; bemint gij den godsdienst, hebt gij godsdienst? En als de geneesheer het antwoord op deze vragen ontweek en beweerde, dat deze zaak hem onverschillig liet, hernam de zieke met vuur: "Vriend, gij hebt ongelijk; later zal het u berouwen. *Sans la religion, rien!* Zonder den godsdienst, niets! Ik zeg het u in het aanschijn van den dood; geloof mij!"

Doch dit woord moge gesproken worden door mannen van gezag en door onverdachte getuigen, het is als de stem eens roependen in de woestijn; het is een woord, dat men niet hooren wil, omdat het hard en de volle waarheid is. Daarom echter is het niet minder juist. Waar geen godsdienst is, dat is, waar het Christendom niet heerscht in theorie en praktijk, daar is *geen geloof*, bijgevolg ook geen oplossing der eerste en hoogste levensvragen en blijft men het antwoord schuldig bij het onderzoek naar den oorsprong, naar het doel van 's menschen bestaan, naar de wetten, die dat bestaan regelen moeten. Waar geen godsdienst is, heerscht duisternis: men wandelt niet in het licht eener Voorzienigheid, die alles leidt en bestuurt, het kruis van den Christus straalt ons niet tegen op den donkeren lijdensweg, geen Kerk, die ons in het rechte spoor houdt van waarheid en deugd.

Dan, in dien duisteren nacht zonder geloof, glinstert ook niet het zachte licht van de sterre der hoop, want zonder den godsdienst is er *geen hoop*. Maar dan ook geen troost en opbeuring in de moeilijkheden des levens, geen kalmte in den storm, geen levens-, geen stervensmoed. Waar de hoop nog levendig is, verruimt zich de gezichteinder van het leven, een weldoend licht omstraalt ons en wij zien, dat het lijden van dezen tijd in geen vergelijking kan komen met de belooning, die ons is toegezegd. Die overtuiging geeft kracht om met mannenmoed den zwaren strijd te strijden, dien wij in dit leven te voeren hebben. Vandaar dat het woord ten volle waarheid is: De hoop is een geluk, dat een ander geluk verwacht. Doch dat geluk is den volke ontnomen, toen men, wijzend op de vertegenwoordigers van den godsdienst, aan den godsdienst den krijg verklaarde door het woord: *Le cléricalisme, c'est l'ennemi.* Daarvoor is in de plaats gesteld ijdele hoop, schoonklinkende beloften, voldoening der lusten. Zij, die het volk hebben ontkerstend, hebben het leeren spotten met den hemel en de eeuwige voldoening. Toen is de menigte gevoed met Kerk- en priesterhaat, en men heeft haar eenige grootewoorden toegeworpen. Maar diezelfde menigte is thans ook bezig die godelooze grootsprekers deerlijk te ontnuchteren. Een socialistisch blad schreef nog niet lang geleden, naar aanleiding eener heftige anti-clericale redevoering in de Fransche Kamer, en dit woord werd aangeplakt in alle gemeenten der Fransche Republiek: "Het zal den opportunisten niet gelukken ons te bedriegen met het geroep van: grijpt den priester. De priester is te mager, wij moeten proeven van den vetten kapitalist."

Zonder den godsdienst *geen liefde*, want God is de liefde. Waar de godsdienst de liefde niet zuivert en heiligt, is laag en koud berekenend egoïsme, is de mensch zich zelven einddoel en afgod, en is er geen sprake meer van ware, onbaatzuchtige naastenliefde. Het woord van een vermaard schrijver in de *Revue des deux mondes* is bekend: "Toen de liefde Gods niet meer gekend werd, is ook de naastenliefde van de aarde gevlucht."

Dit woord is waar; immers, men moet niet alleen zichzelven beminnen, maar allen in en om God: die verstooten zoowel als die bevoorrechtzijn, van wie wij een natuurlijken afkeer hebben als tot wie wij ons getrokken gevoelen. Hoe zullen wij nu hen allen beminnen met eene werkdadige, opofferende, standvastige liefde, wanneer wij in den evenmensch God zelven niet zien?

Zonder godsdienst *geen vrije onderwerping* aan het wettig gezag. "Ethiopië reikt alleen aan God de hand," ziedaar een stout woord, dat het opschrift is der muntstukken van Abyssinië. Zoo kan men zeggen: De Christen, de man *met godsdienst*, die gehoorzaamt aan het wettig gezag, buigt alleen voor God zijn wil; de ongeloovige, de man *zonder godsdienst*, buigt zich voor den mensch. Hij buigt zich met een vrijheidslied op de lippen ter eere van hen, die de vrijheid vermoorden, de vrijheid om God te dienen, om te leven volgens plicht en geweten, om de christelijke geloofs- en zedeleer nauwgezet te volgen. Is het wonder, dat tegenover zulk een man de godsdienst staat om de ware vrijheid te verdedigen en te veroordeelen, wat geen vrijheid, maar losbandigheid is?

Zonder den godsdienst dus geen gehoorzaamheid in vrijheid, geen geloof, geen hoop, geen liefde.

Dat zij, die het volk door woord en geschrift van God zoeken te vervreemden, dan wel toeluisteren! Dit is de wrake Gods.

De Commune van Parijs heeft de daden der volksverleiders, en daarin ook de daden van allen, die het volk den godsdienst ontnemen, bezongen met moordkreten, beschreven met bloed, getoond in het onheilspellende licht der pétroleuses. En den 18den Maart van dit jaar, op den verjaardag der Commune, zongen de mannen, wien men systematisch den godsdienst had ontroofd, een lied, waarin haat en dood werd gezworen aan koningen en priesters, aan allen, die waken zouden voor handhaving der orde, maar ook aan de kapitalisten en aan de meer bevoorrechten in de maatschappij, en schreef de *Vooruit*:

„De helden der Commune zijn onze martelaren; hun voorbeeld bemoedigt ons steeds.

„De helden der Kerk stierven voor hunne dwalingen, voor hunne hersenschimmen.

„De helden der Commune zijn gevallen voor de zaak van het recht, van het brood, van 't program des volks.

Een oordeel van Amerikaansche reizigers OVER CURAÇAO.

Wij lazen in de *Windham County Standard* van 10 Maart, ons door een vriendenhand toegezonden, het volgend oordeel over Curaçao, dat wij ons haasten onzen lezers mede te deelen. Wellicht doen wij hun daarmede genoegen. De schrijver is iemand, die ter verpoozing eene reis deed per K. W. I. Maildienst van New-York naar Suriname en zijne indrukken in bovengemeld blad meedeelt.

Na beschrijving van Port-au-Prince, Aux-Cayes en Jacmel gaat de schrijver voort:

Na twee dagen oponthoud (te Jacmel) zetten wij koers naar het eiland Curaçao, waar wij Zondags avonds omstreeks 6 uur aankwamen, na bijna twee nachten op de Caraïbische Zee geschommeld te zijn. Waren wij *melk* geweest, zonder twijfel zouden wij als *boter* in Curaçao zijn aangekomen, zoo onrustig was die Caraïbische Zee.

Curaçao is in niets te vergelijken bij Haiti, want het is noch groot, noch vruchtbaar, noch sterk bevolkt, maar de stad Curaçao, met eene bevolking van 11,000 zielen overtreft, alle steden van West-Indië in schoonheid. De stad, die reeds van verre in 't gezicht komt, is gelegen in een open vlakte. Ieder huis is geel of wit, netjes geverfd en lijkt eerst kort geleden gebouwd, ofschoon de stad zoo oud is als de weg van Kralingen.

Aan zeezijde wordt de stad beschermd door een groot fort. In hare onmiddellijke omgeving vindt men verscheidene militaire inrichtingen en groote huizen van opvoeding.

Het Hollandsch Gouvernement doet alles wat het kan, om de stad te doen bloeien. De wegen worden uitmuntend onderhouden en de straten zijn goed geplaveid. Tramwegen en omnibussen brengen u voor een kleinigheid van het eene einde der stad naar het andere. De haven snijdt de stad in twee gedeelten en is overbrugd met eene pontonbrug, die bijna heelemaal opengaat als een schip of stoomboot binnenloopt. Het is de eenige zindelijke stad, die wij nog op onze reis ontmoetten; want op Haiti liep de onzindelijkheid de spuigaten uit.

Alvorens ons souper te nemen, gingen wij de stad in, om eenige vrienden te bezoeken, wij werden hartelijk ontvangen. Ik ontmoette nog een oud vriend, van wien ik de vaste overtuiging in mij omdroeg, dat hij reeds lang naar het land der dooden was afgereisd; het deed mij echter groot genoegen hem in levenden lijve en in den besten welstand voor mij te zien en hem de vriendenhand te mogen drukken.

Den volgenden morgen brachten wij een bezoek aan verschillende bezienswaardigheden van de stad, en zagen ook het majestueuze militaire hospitaal, waaraan schatten besteed zijn. Zonder dat te willen afkeuren, stonden wij er toch wel eenigszins van te zien, dat er zooveel gedaan werd voor de zieke militairen, terwijl er betrekkelijk zoo weinig scheen gedaan te worden voor de arme melaatschen van het eiland; voor dezen toch is een betrekkelijk bekrompen gouvernementsgebouw ingericht op korten afstand van het militaire hospitaal.

Ook bezochten wij een groot pensionnaat voor jongejuffrouwen "Welgelegen" genaamd, dit wordt bediend door Eerw. Zusters van Rozendaal en bezit alle moderne inrichtingen, die men in een hedendaagsch pensionnaat verlangen kan. De leerlingen zijn ten getale van 180, meestal van het vasteland van Zuid-Amerika, terwijl het Gouvernement deze en andere inrichtingen hoogelijk bevordert; en daar doet het zeer wijs aan. Nog brachten wij een bezoek aan een opvoedingsgesticht voor jongeheeren, bestierd door Broeders van de Christelijke Scholen. Meer dan 80 jongelingen, meestal Venezolanen, genieten daar eene zorgvuldige opvoeding en voorbereiding tot een degelijk maatschappelijk leven. Men spreekt er Engelsch; terwijl Spaansch, Fransch en Duitsch wordt onderwezen.

Men veroorlove mij nog even terug te komen op de melaatschen; want zij maakten op mij een overweldigenden indruk. Hun gesticht, waar Zusters van liefde evenals in het krankzinnigen-gesticht, met zachte hand het lijden verlichten, is gelegen aan den oever der zee. Zij hebben overvloed van frissche lucht, prachtige gelegenheid tot zeebaden, goede verzorging, doch geen de minste hoop op herstel. Het is een droevig gezicht. Sommigen gelijken op mummies, anderen, schijnen langzamerhand te versteenen, weer anderen verliezen lid voor lid: teenen en vingers, of moeten loopen op stompen. Mannen en vrouwen zijn in twee gebouwen gescheiden. Zij mogen nooit het terrein verlaten, om vriend of maag te bezoeken en zijn echte ballingen, ofschoon slechts op korten afstand van 't volle leven der stad.

Er zijn in de stad twee parochiën, en de R. C. Bisschop heeft zijne residentie vlak bij de haven. Verscheiden straten dragen Amsterdamsche namen: als Prinsengracht (sic), Heerengracht (sic), Handelskade (sic). De Hollandsche taal wordt er gesproken, alsook een mengsel van Deensch, Italiaansch, Engelsch, Spaansch, dat men Papiamentsch heet. Ik heb van eenige vrienden een vraagboekje in die taal gekregen. Het lijkt wel "Volapük," maar wordt zooals men ons zei, gemakkelijk aangeleerd.

Wij vertrokken 's Maandags in den namiddag naar Venezuela en zullen nu voor eenige dagen de kust van dat rijke land in 't gezicht hebben.

Tot zooverre de briefschrijver. Wij zijn zeer verlangend het vervolg van dat reisverhaal te zien, temeer, daar op de terugreis Curaçao op nieuw werd aangedaan en wellicht het voorwerp was van nauwkeuriger beschouwing en breeder beschrijving.

—o—

„Daarom zullen wij hen vereeren en aanroepen, hun voorbeeld zal ons versterken in onzen strijd, in onze hoop om eenmaal de Commune te wreken, gelijk zij het verdient."

Het volk, dat men heidensch heeft gemaakt, door het van God af te trekken, zal opstaan als een nieuwe Attila, geesel Gods.

Siddert, gij vijanden van den Christus, want „wee dengenen, door wie de ergernis komt!"

Ten slotte nog één woord. Eén is er, die niet vreest: De Kerk Gods. De barbaren der eerste tijden heeft zij gedoopt, zij zal ook de barbaren der latere tijden doopen. Zij zal het volk wederom winnen door haar liefde, en dan zal van dat volk het heil wederom uitgaan.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

De Hoogedel Gestrenge Heer, Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der Kolonie, heeft voor de opening van den Kolonialen Raad op den tweeden Dinsdag in Mei goedgevonden te bepalen.

1°. Op Dinsdag den 11n. Mei e. k. worden met zonsopgang van alle in de haven liggende schepen, van de forten en van de Gouvernements-gebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheschen. Zij worden niet vóór zonsondergang gestreken.

2°. 's Morgens ten 8½ ure begeven de leden van den Kolonialen Raad zich naar het Raadhuis en vereenigen zich aldaar onder voorzitting van den Onder-Voorzitter;

3°. Ten 9 ure verlaat de Gouverneur, de vergadering zullende openen, vergezeld van zijne adjudanten, de tijdelijke Gouvernementswoning;

4°. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door een uit de leden door den Onder-Voorzitter te benoemen Commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt;

5°. De Gouverneur opent de vergadering;

6°. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering, en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4°. bedoelde Commissie;

7°. Voor het Raadhuis wordt eene eerewacht van de Schutterij en van het Garnizoen geplaatst;

8°. Een saluut van elf schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan, zoowel het oogenblik dat de Gouverneur de tijdelijke Gouvernementswoning als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

**

Bij Gouvernements-beschikking dd. 5 dezer maand N°. 328 is aan Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Monseigneur J. J. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, en aan den Zeer Eerw. Heer W. G. VAN BAARS, pastoor op Aruba, een binnenlandsch verlof verleend voor den tijd van eene maand, met vergunning zich naar de kust van *Zuid-Amerika* en de omliggende eilanden te begeven.

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. MGR. TONTI, Aartsbisschop van Port-au-Prince en Pauselijk Delegaat in Venezuela wordt heden hier verwacht met de *Prins Willem II*, waarvan de aankomst reeds op ll. Donderdag of Vrijdag was bepaald.

Met dezelfde boot vertrekken Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS, Apostolisch Vicaris van Curaçao, en de Zeer Eerw. Heeren C. BLOMMERDE en W. G. VAN BAARS naar Trinidad.

**

Woensdag laatstleden kwamen hier in den namiddag van Aruba aan per *Gouverneur van Heerdt* de Zeer Eerw. Pater W. G. VAN BAARS, Pastoor der Sint-Franciscusparochie aldaar, alsmede den Wel Eerw. Pater TH. VAN SADELHOFF.

Havennieuws.

Maandagmorgen verliet Hr. Ms. *Alkmaar* de haven met bestemming naar Bonaire, om daar schietoefeningen te houden. Zij keerde hier Vrijdagmorgen terug.

**

Maandag kwam de *Pouyer Quartier* van de *Société Française des Cables Telegraphiques* onze haven binnen, welke zij Woensdagmorgen wederom verliet om den telegraafkabel voor de verbinding Curaçao — Coro te leggen, nadat Dinsdag hier in de haven zelf een begin was gemaakt met dat werk. Donderdagmorgen waren de werkzaamheden geëindigd, en keerde de boot hier terug.

**

Posterij en Telegraphie.

De Ned. paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* zal Woensdag den 12en dezer, naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

**

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Pablo Baez Lavastida, Isberta Baak, Isaac Rosenberg, D. A. Penso, José M. Avila B. 2, familie, P. J. Gorsira, Alvredo Cirilo López, Domingo A. Carvajai hijo, B. Henriquez, Josefa M. de Paultiz Leon V. Leiva & Co., Graciela Vargas, Hermocrates Para, Geregorio Kamp, H. Joubert, Arcaya & Moreno (aangeteekend).

**

Curaçao is thans telegraphisch verbonden met Coro, en weldra zal deze lijn ten dienste worden gesteld van het publiek.

Een kalender.

Het is wel wat laat, zal men zeggen, om nu nog te spreken over de uitgave van een kalender voor het jaar 1897. En toch mogen wij niet nalaten ten hoogste de uitvoering te prijzen van den kalender der *Prince Line*, dien de Heeren LEON V. LEYBA & C°., Agenten van bovengenoemde stoomvaartmaatschappij, in de afgeloopen week hebben verspreid en ons hebben vereerd. Waarlijk, op het gebied der kantoorkalenders kunnen wij den almanak der *Prince Line* gerust een juweeltje noemen, dat tot sieraad zal strekken van ieder bureau. En niet, dat alleen het geheel voldoet, men mag ieder onderdeel nauwkeurig beschouwen: het is alles even goed afgewerkt. Er is blijkbaar niet gezocht om de aandacht te trekken, en toch onwillekeurig laat men het oog rusten op het schild, waarop de kalender is bevestigd, met zijne zachte en afwisselende kleuren.

Alle eer dus aan de *Prince Line*, wier oude roem ook op dit punt gehandhaafd blijft.

Een nieuw geneesmiddel.

In dank hebben wij van den Heer JACOBO MORENO ontvangen een fleschje, dat een uitstekend middel bevat tegen tand- en kiespijn.

Wij verwijzen onze lezers naar de rubriek: Ingezonden mededeelingen, waar de voortreffelijkheden van *La salud de la boca* worden beschreven. Iemand, die de deugdelijkheid der *Gotas Odontálgicas* had beproefd, verklaarde, dat in die beschrijving niets overdreven was.

Electrisch licht.

Daar wij niet lang meer verstoken zullen zijn van het zoo lang gewenschte electrisch licht, vinden wij het wel der moeite waard het volgende uit een Engelsch tijdschrift, *Engineering*, over te nemen.

Het door de *London Tilbury and Southern Railway* met goed gevolg ingevoerde systeem van electrische verlichting van personentreinen is nu ook door 18 andere Engelsche spoorwegmaatschappijen aangenomen.

Elke wagen is voorzien van een dynamo- en een accumulatorenbatterij, en kan dus in rust zoowel als in de vaart, aangekoppeld of alleenstaande, verlicht worden. De dynamo-machine en de accumulator zijn zoo aangebracht, dat deze geen ruimte innemen, oorspronkelijk voor de reizigers bestemd; de eerste behoeft slechts een derde paardekracht en wordt bewogen door transmissie van af de wagenas. Bij stilstand van den wagen wordt de dynamo buiten werking gesteld en de verlichting op den accumulator overgeschakeld.

Dit geschiedt zelfstandig, zoodra de snelheid van den trein vermindert tot 20 K. M. per uur en omgekeerd, zoodra de snelheid grooter dan de genoemde wordt. Een tweede wisselkruk geeft den remmer gelegenheid het halve aantal lampen of allen buiten den stroom te stellen. De waggons eerste en tweede klasse worden elk door twee lampen van acht normaalkaarsen en de waggons derde klasse door lampen van vijf normaalkaarsen verlicht.

Door deze inrichting wordt elke waggon met 225 kgr. verzwaard. De kosten van de inrichting voor de geheele verlichting bedragen per waggon van vijf à zes afdeelingen, gemiddeld f. 600.

Eene aardbeving.

Volgens *El Imparcial* is hier het bericht ontvangen, dat op Jamaica en Guadeloupe een sterke aardbeving is gevoeld.

NEDERLAND.

Holland in den vreemde.

Den 25sten Februari, 10 uur 's morgens, is de Nederlandsche oorlogsbodem *Koningin Wilhelmina* te Yokohama (Japan) gearriveerd. Het schip maakt een allerpuikst figuur ter zijde van de Russische en Engelsche oorlogsschepen. Onze vlag is daar in 23 jaar niet gezien, maar nu zijn we flink voor den dag gekomen; des te beter.

De Kroningsfeesten in de residentie.

Door het hoofd-comité voor de inhuldigingsfeesten in Den Haag is, hoewel uit den aard der zaak slechts in hoofdlijnen, een plan ontworpen voor de kroningsfeesten in 1898. Behoudens een enkele uitzondering, zullen alle feesten openbaar zijn, opdat de geheele bevolking eraan kunne deelnemen.

Drie achtereenvolgende dagen zullen er waarschijnlijk voor noodig zijn, en Scheveningen (dorp en badplaats) zullen binnen het feestterrein getrokken worden.

In het feestplan komen voor: een blijde dag voor de algemeene armen van 'sGravenhage; een stichtelijke herdenking van het gewichtige feit der troonsbestijging in een der hoofdkerken van de stad; een feestelijke intocht met bloemen-begroeting van H. M., zoo mogelijk verbonden met een historische optocht van vereenigingen en deelnemers met groepen, vertegenwoordigende de vakken, den arbeid, kunst, wetenschap, nijverheid en takken van locaal bestaan; een aubade van de schooljeugd met nationale kindercantate; een middagfeest voor de weeskinderen en onvermogende schoolkinderen van de openbare en bijzondere scholen, met de aanbieding van een gelegenheids-aandenken; een huldefeest van de kunst aan H. M. vanwege de burgerij, vertegenwoordigd uit alle rangen en standen der bevolking, werklieden-vereenigingen, de weezen enz.; volksfeesten en volksspelen; een militaire fakkeloptocht door de stad; het bloemencorso van den *Alg. Ned. Wielrijdersbond;* volksvermaken met medewerking van gymnastiek- en sportclubs; volksvoorstellingen in de schouwburgen en theaters gratis toegankelijk.

Als *clou* van het driedaagsche nationale feest is gedacht een groote militaire revue met een geheele divisie en 's avonds een buitengewoon schitterend vuurwerk te Scheveningen of in Den Haag, met een voorafgaande verlichting uit zee. Nationale lichtbeelden, vertoond op straat; lichtfonteinen op eenige der fraaiste plekken van de stad; electrische lichtbundels van hooge gebouwen zouden dienen tot opluistering van een zomeravondfeest met groote illuminatie, gedeeltelijk met electrisch licht.

Hieruit blijkt dat de voorgenomen ontvangst van de vorstelijke mede-bewoonster der residentie niet zal bestaan uit ovaties en huldetoon binnenshuis, doch dat alles buiten in het openbaar zal geschieden voor en ten aanschouwen van het publiek, derhalve voor de burgerij, van welke men de ontvangst wil laten uitgaan, waartoe thans haar geldelijke steun is ingeroepen.

Dr. Schaepman over Dr. Kuyper.

Dr. Schaepman schrijft in *Het Centrum* naar aanleiding van dr. Kuyper's journalistisch jubilé het volgende:

Voor eenigen tijd ontving ik een uitnoodiging om deel te nemen aan de feestelijke viering van den dag, waarop vóór vijf-en-twintig jaren dr. A. Kuyper de redactie van *De Standaard* op zich nam. Deze uitnoodiging was gekleed in een vorm, die haar voor mij niet aannemelijk kon maken. Maar ik begreep onmiddellijk, dat met deze uitnoodiging noch een slinksche aanval op mijn beginselen, noch een toeleg om mij tot een toegeeflijkheid in de practijk te verleiden bedoeld werd. De verzending der uitnoodiging had plaats gehad door de administratie van *De Standaard*. En als getrouw lezer van *De Standaard* ontving ik een mededeeling, die alleen voor geestverwanten was bestemd.

Hier was een vergissing, maar een vergissing, die mij verheugt. Zij toch heeft mij aan zeer veel goede en aangename oogenblikken herinnerd. Een geestverwant van dr. Kuyper ben ik niet, een volger zoo mogelijk nog minder. Het komt in mij niet op, hem als een leider of als een profeet te huldigen of te aanvaarden. Maar als lezer van *De Standaard* en deelnemend aan ons openbaar leven, verheug ik mij in de gelegenheid te zijn aan onzen grootsten journalist de betuiging mijner eerbiedige bewondering te brengen.

Wanneer ik hier van onzen grootsten journalist spreek, dan denk ik op de eerste plaats aan *De Standaard*. Over den schrijver in de *De Heraut* heeft de weleerw. heer Thompson in *De Katholiek* op keurige wijze gehandeld. Maar op de tweede plaats moet ik het woord *journalist* beperken. Indien men onder dit woord een man wil verstaan, die een dagblad weet in te richten, uit te breiden enz. enz., dan geloof ik dat men verkeerd zou doen in dr. Kuyper zulk een man te zien.

De journalist dr. Kuyper is voor mij eenvoudig de man, die in een dagblad de staatkundige vraagstukken, de vragen van den dag behandelt; die behandeling op zich neemt onvermoeid en onverdroten, met onverwelkelijke frischheid des geestes; bij de behandeling één lijn volgt, een vaste lijn van beginselen; de man, die eigenlijk het dagblad is, *het* politieke orgaan, dat een partij vertegenwoordigt, handhaaft, verdedigt, haar nieuwe krachten toevoert, de man, die òf Görres is, òf Varnhagen, òf Louis Veuillot, òf Rochefort.

Dit is waarlijk niet weinig. Slechts enkelen zijn tot zulk een werkzaamheid uitgerust. Onder enkelen slechts enkelen in zoodanige mate als dr. Kuyper. Hij behoort tot de onvermoeiden en onuitputtelijken. Een schat van kracht, een schat van wetenschap. Een steeds vaardig overleg en een steeds welberaden vaardigheid, een vernuft van buitengemeenen rijkdom en een rijkdom van bijzondere kennis. Vernuft, dat zich openbaart in beelden, in vergelijkingen in spreuken, die het geheugen boeien, in voorstellingen, die onvergetelijk zijn.

Wat het meest te bewonderen valt in dr. Kuyper is — ik spreek hier van den vorm — de juiste toon, dien hij altijd weet te vinden en altijd vol te houden. De fijnste proever, waar het aangenaamheden en smakelijkheden van den nederlandschen stijl betreft, vindt in elk van Kuyper's opstellen, zelfs in zijn driestarren, iets wat hij, al toornt hij tegen de meening, toch bewonderen en waardeeren en benijden moet. Maar de „kleine luyden" hebben nog hooger genot. Zij zien, dat de hooge dingen der staatkunde niet zoo hoog zijn, dat zij voor hen onbereikbaar werden. Zij begrijpen, en de vreugde van te begrijpen wat hun steeds als mysterie is opgedrongen, is een dankbare vreugde. Een dankbaarheid, die getrouwheid schept.

Dezen juisten toon heeft dr. Kuyper te danken aan de klaarheid van zijn inzicht, die hem veroorloofd in de ingewikkeldste vraagstukken steeds de kern te zien en die kern los te maken van allerlei omweefsel, die haar omringt. De klaarheid van dit inzicht is zóó groot, dat zij alles schijnt te verlichten en somtijds voor den overvloed van licht vreezen doet.

Het doet mij leed, dat ik geen volledig beeld van dr. Kuyper als journalist

ontwerpen kan. Voor rustig schrijven zijn deze dagen niet gemaakt. Maar een woord van oprechte hulde voor zoo machtig en geniaal talent heb, ik niet willen achterhouden.

Dr. Kuyper is ook als journalist de tegenstander van de groote beginselen, die het mij vergund is te dienen. In een wereld waarin men zonder tegenstander niet leeft, ben ik dankbaar voor zulk een tegenstander. Het is hier de gelegenheid om het woord van Stolberg te herhalen: *„Ich danke Dir, o Gott, auch für meine Galle.“*

BUITENLAND.

Rome.—Z. H. Paus Leo XIII heeft benoemd tot Magister Sacri Palatii Apostolici (Meester der Apostolische Paleizen) Pater Alberto Lepidi van de Orde der Predikheeren, Magister in de godgeleerdheid en tot dusverre Regens van de studie aan de universiteit in het Minerva-klooster te Rome. Aan deze bediening, die altijd door een Dominicaan wordt bekleed, zijn eervolle voorrechten verbonden. De Magister Sacri Palatii is de theologant van den Paus, de keurder der boeken, die binnen Rome worden uitgegeven en hem is het recht voorbehouden den doctoralen graad aan de Romeinsche hoogeschool te verleenen.

Verder heeft Z. H. de Paus benoemd tot consultor der Congregatie van het H. Concilie Pater Hieron. Coderch, eveneens Magister in de godgeleerdheid en van de orde der Dominicanen.

— Te Rome is bericht ontvangen, dat bij den herbouw der basiliek, welke keizerin Eudosia in de 5de eeuw te Jerusalem oprichtte, ter plaatse waar de H. Stephanus den marteldood onderging, de paters Dominicanen, door wier zorg het werk geschiedt, eene gewichtige ontdekking gedaan hebben. Bij het verder blootleggen der oude fondamenten is nl. een prachtige mozaïeken vloer gevonden, die 60 vierkante meters groot is en uitstekend is bewaard gebleven. Een Fransch bouwmeester leidt den arbeid, die 15 maanden geleden werd ondernomen en goed vordert. De afwisselend witte en roode steen, waaruit de basiliek wordt opgetrokken, maakt bij het Oostersche licht een tooverachtig effect.

—Te Rome zijn aangekomen de heer Maturin, een onlangs tot het Katholicisme bekeerd Anglicaansch geestelijke, en zijn eveneens bekeerde ambtgenoot Harry Mather, van Brighton. Tot de bekeering van eerstgenoemde heeft de H. Vader volgens den *Oss. Rom* zelf rechtstreeks meegewerkt. Beiden zijn naar Rome gekomen om zich voor te bereiden tot het ontvangen der H. Priesterwijding.

Frankrijk.—Als een olievlek schijnt het Panamaschandaal zich weer uit te breiden. Telkens schijnen nieuwe personen te worden gecompromitteerd en de *Presse* maakt melding van een gerucht dat er bewijzen moeten bestaan voor de omkooping van iemand, die nòg hooger geplaatst was dan Burdeau, den oud-voorzitter der Kamer, die op staatskosten met veel eer begraven werd. De keer Jaurès heeft in de couloirs der Kamer zijn voornemen aangekondigd, de opheffing voor te stellen van het staatspensioen, dat aan de kinderen van Burdeau is verleend.

In de *Figaro* leest men een artikel, een *Doux pays* van Forrain, op dit treurige geval betrekking hebbende. Daarbij wordt een zinsnede uit de lijkrede, welke de toenmalige minister Dupuy aan het graf van Burdeau, hield, in herinnering gebracht:

„Het noodlot heeft brutaal zijn leven afgebroken tot nadeel van zijn land. Zijn leven is een les en een aanmoediging voor de jonge generatiën, die aan het openbare leven gaan deelnemen. Mogen zij bezieling putten uit dit voorbeeld!“ Een scherper, snijdender contrast is moeilijk te bedenken.

De afgevaardigde en oud-hoofdredacteur van den *Radical*, Henry Maret, die deze week in de Kamer nog op roerende wijze zijn onschuld bepleitte, is na een verhoor van slechts een half uur in hechtenis genomen. Er moeten zeer zware bewijzen tegen hem bestaan. Hij is opgesloten in de Conciergerie, waar hem een cel is aangewezen in de nabijheid van die, waar de ex-afgevaardigde Saint Martin gevangen zit.

Herhaaldelijk wordt in den laatsten tijd ook weer de naam genoemd van den heer Barbe, minister van Landbouw in het kabinet-Rouvier van 1887. Deze Barbe, [die sinds lang overleden is] moet destijds 650.000 fr. van baron de Reinach, den panamist, die zelfmoord pleegde, ontvangen hebben, daar hij beloofd had, dat het ministerie, waarvan hij deel uitmaakte, de Panama-maatschappij zou machtigen premie-loten uit te geven. Arton diende als bemiddelaar tusschen Reinach en Barbe, maar ten slotte kreeg men geschil, omdat het kabinet viel, alvorens het bewuste wetsontwerp was ingediend. Reinach weigerde toen te betalen, omdat de regeering hare toezegging niet had kunnen nakomen, maar Barbe sloeg zulk een dreigenden toon aan, dat hij ten slotte gaf, wat verlangd werd.

Het leeuwendeel der som [480,000 fr.] schijnt Barbe voor zich-zelf te hebben gehouden en de rest aan anderen te hebben uitgedeeld. Rouvier moet hiervan 50,000 fr. hebben ontvangen en terzelfder tijd nog eens afzonderlijk van Arton eenzelfde bedrag.

Volgens den rechter van instructie Le Poittevin, die beloofd heeft zonder onderscheid des persoons te zullen handelen, treedt Arton in zijne beschuldigingen vrij gematigd op. Hij tracht veeleer te verzachten, dan te verzwaren.

Duitschland.—De staatssecretaris der posterijen, dr. Von Stephan, is overleden.

De dood van dezen buitengewoon werkzamen minister is een groot verlies. Sinds 1870 stond hij aan het hoofd van den postdienst in Duitschland; door de invoering van een gelijk porto voor geheel Duitschland, van de briefkaarten en postwissels en vooral door de stichting van de internationale postunie heeft hij zich blijvenden roem verworven.

De overleden postmeester generaal dr. Von Stephan was een vurig voorstander van de zuivering der taal. Alle vreemde, voor het meerendeel uit het Fransch overgenomen, termen verving hij door Duitsche, en wanneer hij somtijds niet de ware uitdrukking kon vinden, wendde hij zich tot den grooten Nederlandschen taalgeleerde, prof. M. de Vries te Leiden. Hij vroeg dezen den Hollandschen term en vond dan door de Nederlandsche taal den gewenschten Duitschen vorm.

— Tijdens zijn bezoek aan Berlijn is dr. Nansen voorgesteld aan de keizerlijke prinsen. Bij deze gelegenheid zeide keizer Wilhelm tot hen: “Geeft dezen man de hand en ziet hem goed aan, opdat ge later, als ge ouder zijt en zijn werk zult begrijpen, zult kunnen zeggen: Wij hebben Nansen gezien.”

Denemarken.—Het getal predikanten, die overgaan tot de Katholieke Kerk, wordt voortdurend grooter. De bekeering van een predikant gaat gepaard met de zwaarste offers op stoffelijk gebied; nochtans deden dien gewichtigen stap: de heer J. L. v. Hansen, die na een werkzaamheid van 20 jaren met de Katholieke Kerk bekend en van hare waarheid overtuigd was geworden; de heer Kofoed Hansen, stiftsproost van Lolland Falster, zoowel op theologisch als op letterkundig gebied een schrijver van naam; de heer Mad Jensen, predikant op Lühnen; de predikant Brokkdorff, die zich geruimen tijd had bezig gehouden met studiën over het wezen en de geschiedenis van het Katholicisme; en de heer Niels Hansen te Naur in Jutland, een jeugdig predikant, een talentvol, literarisch gevormd man, die in zijn gemeente zeer bemind was.

Kreta. — Naar de correspondent van de *Times* te Kanea bericht, is het een misverstand te gelooven dat kolonel Vassos, de bevelhebber der Grieksche troepen op Kreta, aan de operatiën der insurgenten meedoet. Hij en zijn troepen blijven geheel passief te Alikianu, en hij is niet voornemen, vijandelijk op te treden tegen de mogendheden. Door dezen wordt hij als het hoofd der insurgenten beschouwd, maar feitelijk heeft hij weinig over hen te zeggen. Er zijn verscheiden groepen van hoofden, die ieder op eigen gelegenheid ageeren.

Dat Vassos inmiddels niet bijzonder gunstig gestemd is ten opzichte der mogendheden, die door hare eskaders de insurgenten bestoken, kan blijken uit de volgende mededeeling door den kolonel aan koning George gezonden:

„Sire, in strijd met hunne beloften, hebben de admiraals aan de Mohammedanen van Kandano toegestaan, met hun wapenen uit de stad te trekken om te plunderen en brand te stichten. Daarentegen wordt elke daad van de Christenen om zichzelven te verdedigen beantwoord met een bombardement. Dinsdag hebben gemengde detachementen Anembolli bezet en de Turken die in het fort Kisamo-Kastelli worden belegerd, van levensmiddelen voorzien. De admiraals zenden aan hun regeeringen valsche dépêches, waarin zij verklaren, dat ik wreedheden bega, dat ik gevangenen van het fort Malaxa heb vermoord en dat ik voornemens ben Kanea aan te vallen, ondanks mijn plechtige verklaringen. Ik zal een krachtig protest tot de admiraals richten.“

— Volgens het om zoo te zeggen eenparig gevoelen der Duitsche pers beraamt Engeland een aanval tegen Transvaal, en wenscht daarom alleen in het Oosten van Europa zooveel mogelijk verwikkelingen, ten einde vrijheid van handelen te krijgen in Zuid-Afrika.

De *Münchener Neueste Nachrichten* zegt onomwonden:

“Engeland stookt het vuurtje in het Oosten aan, om Europa bezig te houden en de aandacht af te leiden van de toebereidselen, die het in Zuid-Afrika maakt.“

De invloedrijke *Hamb Nachrichten* gelooft niet, dat de Engelschen er in zullen slagen, de Boeren te verslaan, zelfs al zoudet zij hun heele macht buiten Europa [77000 man] en de beschikbare Indische troepen er bij halen. De Boeren overtreffen hun tegenstanders te veel in krijgsmanshoedanigheden. De Afrikaander-Bond zal eens alle Hollandsche elementen in Zuid-Afrika bevatten, en in dat geval zullen niet de laatste dagen van Transvaal geteld zijn, zooals Chamberlain en Rhodes zich verbeelden, maar die van de Britsche heerschappij in Zuid-Afrika.

— De Oranje-Vrijstaatsche Volksraad is 5 April door den Voorzitter geopend met eene toespraak, waarin melding wordt gemaakt van het verbond tot nadere aansluiting bij de Transvaal. Dit voorziet in leemten, welke in de vorige overeenkomst waren aan den dag gekomen en wordt aan den Volksraad ter goedkeuring aanbevolen. Uit de thans hier te lande ontvangen *Volksstem* — het officieel, te Pretoria verschijnend dagblad — blijkt, dat de befaamde zinsnede uit President Kruger's toast te Bloemfontein geluid heeft: „Ik erken, dat ik aan de conventie moet vasthouden; maar Koningin Victoria is geen kwaai vrouw!“ Dus vlak het tegendeel van wat geseind werd en geloofd is. Wat had een inkt kunnen gespaard worden! Aardig was eene, nog niet vermelde zinsnede uit denzelfden toast van den President: „Een vereenigd Zuid-Afrika is o zoo'n mooi woord; maar de zin, waarin het gebruikt wordt, is maar al te dikwijls niet anders dan bedriegerij, en het beteekent: vereeniging onder eene groote Mogendheid!“

Ingezonden Mededeelingen.

ADVERTENTIEN.

[illegible]

P. A. Prince

en

Selly Ecker

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, belend ter Sponn- & Beleenbank van 1 Juli tot 31 December 1896, onder N° [illegible] [illegible] zal plaats hebben op Donderdag den [illegible] Mei [illegible] en volgende dagen.

Belanghebbenden worden vermaand [illegible] door de [illegible] in- te lossen.

Curaçao, [illegible] Mei 1897.
De Directeur,
M. P. [illegible]

ANUNCIO.

[illegible] PRENDAS DE PLATA [illegible] [illegible] [illegible] 1 Julio [illegible] 31 Dezember 1896 [illegible] [illegible] Mei [illegible]

[illegible]

Curaçao, [illegible] Mei 1897.
Presidente,
M. P. [illegible]

Atencion!

Otrabanda

[illegible]

[illegible]

La Agencia acaba de recibir [illegible] para sus [illegible] como tambien un surtido de guantes negros y blancos, [illegible] de toda clase y flores artificiales (blanco y de color).

Curaçao, Mayo [illegible] de 1897.

J. E. [illegible] & C°

Una familia en Maracai (Venezuela) desea una institutriz que conoce las idiomas francesa y castellana, como tambien el piano.

CONDICIONES

200 Bolivares mensual.

Habitacion, mesa, lavaje y pasaje de Bonaire hasta Maracai libre.
Los solicitantes pueden dirijirse para mas informes al que suscribe.

Bonaire, Mayo 1° de 1897.

CORNELIA DE JONGH.

Mr. Cd. Beeling Knap

vraagt te huur of te koop

een goed onderhouden, frisch gelegen huis.

Botica Central

DE LANNOY & C°

CURAZAO—OTRABANDA

[illegible]

Telefono No. [illegible]

Surtido completo de drogas y medicinas de patente de las mas modernas, perfumes de varias [illegible], [illegible], tabacos, semillas de [illegible], cacao y chocolate de distintas marcas, vinos del Rin y vinos de los mas [illegible] cerveza blanca y negra, etc., etc.

ATENCION

[illegible]

M. B. GORSIRA & C°

—HEERENSTRAAT—

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancias renovado por todos los vapores.

Novedades.

Artículos de fantasía, etc., etc., etc.

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER

LEGITIMAS

PRECIOS DE REALIZACION.

LA SANGRE ES LA VIDA.

La ausencia de corpúsculos rojos, principio vivificador de la sangre, produce la enfermedad que se llama Anemia. Se nota en las caras y manos pálidas y labios sin sangre y es muy comun en las mujeres. El enfermo siente debilidad ó fatiga general, condición que predispone el cuerpo á todo género de enfermedades y que requiere un remedio de eficacia probada. La legítima

Emulsión de Scott

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa parece adaptarse especialmente á la producción de los glóbulos rojos, siendo esa una de las propiedades que hacen del aceite de hígado de bacalao un agente terapéutico de tanto mérito y de aplicación tan constante en la Medicina. Los hipofosfitos son grandes tónicos y ayudan á la pronta recuperación de las fuerzas y de la vitalidad. La Emulsión de Scott es lo mejor para los niños. Con su uso se desarrollan fuertes y robustos. Es grata al paladar.

Marca de Fábrica.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

Ik [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LUZ DIAMANTE,

LINGHAN & MARTINEZ,

NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Philadelphia	Caracas	Venezuela	Philadelphia	Caracas	Venezuela
Vertrekt van New-York	[illegible] April	3 April	13 April	24 Mei	5 Mei	15 [illegible]
Komt aan te Curaçao	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te Pto. Cabello	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te La Guayra	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te Pto. Cabello	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te Curaçao	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible] Mei	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt La Guayra aan met passagiers en Kolis aan. Wat te setten en in te nemen	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] Juni	[illegible]
Komt aan te New-York	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van Curaçao	April	[illegible] April	[illegible] Mei	[illegible] Mei	[illegible] Mei	[illegible] Juni
Komt aan te Maracaibo	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te Curaçao	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, PENSOHN & Co.,
Agenten.